

skulde være noget selvmodsigende, for nu ikke at bruge Ordet „inkonsekvent“ deri, at man forlanger, at den Formue, som en dansk Skatteborger har anbragt i Udlandet, skal være skattepligtig herhjemme samtidig med, at man ønsker, at andre Skatteborgere skulle være skattefrie af den Indtægt, de erhverve i Udlandet. Det er jo ikke selvmodsigende, thi det er to grundforskellige Ting: Skat af Indtægt og Skat af Formue. Det er og bliver grundforskelligt, derom behøver jeg jo heller ikke at belære det ærede Medlem, thi det ved det ærede Medlem naturligvis meget godt.

Den ærede Ordfører ytrede, at han vilde haabe, at jeg ikke vilde stille Forslag om nogen Forandring i de Beløb, hvormed Skattelovene tilsigte at udskrive Skatterne, henholdsvis efter Formue og Indkomst og paa fast Ejendom. Jeg vil dertil sige til den ærede Ordfører, at jeg har ikke taget mit Forbehold af Hensyn til, at jeg senere venter at komme paa andre Tanker. Jeg har kun taget dette Forbehold, fordi den Mulighed jo ikke er udelukket, at der andet Steds fra kan blive stillet Forslag i saa Henseende, og da ønsker jeg at staa frit, thi jeg er kun nødtvungen og for ikke at vække Uro i Lejren gaaet med til at blive staaende ved det Forslaget foreslaar. Men jeg agter personlig ikke at lægge Lovforslaget nogen som helst Hindring i Vejen og agter derfor ikke, hverken nu eller senere, at stille noget som helst Ændringsforslag i saa Henseende; jeg har kun forbeholdt mig min Frihed, for saa vidt der andet Steds fra under Sagens videre Behandling maatte blive stillet Ændringer af en saadan Beskaffenhed, at de stemte mere med den Anskuelse, jeg har om det rigtige i Fordelingen af Skattebeløbene, end det Lovforslaget forudsætter. Endelig vil jeg, da jeg ikke ønsker at faa de smaa Ændringer forkastede, der ere stillede med Hensyn til den tvungne Selvangivelse, — og da jeg ikke har nogen Udsigt til at faa dem vedtagne, — tillade mig at tage Ændringsforslagene under Nr. 22, 26, 32, 33 og 34 tilbage.

Formanden: De nævnte Ændringsforslag ere tagne tilbage. Ønskes noget af dem optaget? (Ophold). De ere da bortfaldne.

Benzon: Det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard) mente, at de Grunde, jeg havde fremsat for Aktieselskabers kommunale Be-

skatning, vare lige saa gyldige, naar det gjaldt Statsbeskatning; men dette er jo ganske en Misforstaaelse. Et Aktieselskab kan eje en Fabrik, en Virksomhed, der ligger i en Kommune, og bebyrde denne Kommune med en betydelig Udgift, men de, som eje Aktierne, kunne bo i andre Kommuner, og saa er Kommunen afskaaren fra for deres Vedkommende at faa nogen Skat af Indtægten for den Virksomhed, de drive; men dette Forhold finder aldeles ikke Sted ved Statsbeskatningen. Der er altsaa god Grund til at give en Kommune Ret til at beskatte et Aktieselskab, som paafører en Udgift, men der er ikke det mindste, som taler for, at Staten skulde beskatte Aktieejerne dobbelt, fordi den Grund, der er anført, nemlig den rent kommunale Udgift, falder ganske bort for Statens Vedkommende.

Borghjerg: Min ærede Meningsfælle og jeg kan ikke følge det almindelige Eksempel, der gaar ud paa at tage Ændringsforslag tilbage. Hvis vi ogsaa gjorde det, vilde der vistnok ikke blive noget Ændringsforslag tilbage. Vi fastholde derfor vore Ændringsforslag.

Jeg vil benytte Lejligheden til at protestere endnu en Gang mod den ærede Ordførers Bemærkning om, at vi ved vore Ændringsforslag vilde forhindre „Skattereformen“. Jeg ved ikke, hvad det er for et Udtryk: Skattereformen, der atter og atter kommer igen, som et Egenavn, som noget vist ufatteligt, helligt, tabu, jeg ved ikke hvad. Der er noget i de senere Aars Politik, som hedder „Skattereformen“. Vi ville ikke forhindre nogen Skattereform, tværtimod, ingen brænder mere end vi efter en Skattereform, en demokratisk, retfærdig Skattereform, men dette synes os at være en temmelig tarvelig Skattereform, for ikke at bruge de stærke Udtryk fra før, men som jeg staaar ved. Vi ville have en Skattereform, men en bedre, saa vi kunne være bekendt at sende den op til Landstinget. Denne Skattereform er til Fordel for Proprietærer og Godsejere, medens alle Byarbejderne og de jordløse Husmænd ingen Skattelettelse faa. De faa ingen Skattelettelse, og oven i Købet faa de mindre Udsigt til en Toldreform, idet der til Skattereformen her vil medgaa 2 Mill., der saa ikke kan anvendes til en Toldreform. Derved gøres der Uret mod alle de mange Husmænd, der saa godt som ingen Skattelettelse ville faa. Alle de smaa Skatteydere i Hedeegnene ovre paa Vestkysten ville heller ikke være glade ved